2. GESTAGE LIKWIDATIE VAN DE BRABANTSE STOOTVOGELS.

Zoals men op "Vogelbescherming" reageerde, nadat men gehoord had van het formidabele kwantum stootvogels, die dit jaar in zuid- en oost-Brabant weer fraudeleus uit hun nesten genomen zijn: "Men wijst wel steeds met de vinger naar België, maar het wordt hoog tijd, dat men de hand in eigen boezem steekt!" legt men met deze reaktie diezelfde vinger wel op een rotte plek.

België heeft het kortelings geleden toch gepresteerd om de gewraakte vogelvangst definitief af te schaffen, ofschoon de uitvoering van dit Koninklijk Besluit daar vooralsnog te wensen over zal laten.
Met de uitvoering van onze Vogelwet 1936 is het al niet veel beter gesteld !

Middels de justitie, maar het grootste deel door goedwillende mensen, zijn in de periode van 24 mei tot begin augustus j.l. er bij mij 67 jonge stootvogels gedeponeerd. En er komen er nog meer ! Hierbij waren er tot nu toe slechts 11 processen-verbaal, waar 27 vogels bij betrokken waren. Voor 40 exemplaren bleef de snode overtreder dus onbekend. De partikulieren, die zoiets - soms vanaf grotere afstand en meestal na een tip of opdracht van de plaatselijke politie - komen brengen, hebben het dier via via gekregen, zodat de eigenlijke dader gewoonlijk buiten schot blijft. Vaak zijn er duidelijke aanwijzigingen, dat men zich opzettelijk van zo'n dier heeft willen ontdoen . Niet vliegvlugge uilen zijn aangetroffen in voor- en achtertuintjes, in een poort en op een openbaar plein; in drie horsten vond men de jongen vastgebonden op het nest, kennelijk voor niet mis te verstane doeleinden; in St. Oedenrode werd langs de openbare weg door de veldpolitie een doos gevonden met vier torenvalkjes van amper een week oud. Gelukkig zijn ze nog groot gekomen.

Dat zijn uitingen van je reinste baldadigheid en vandalisme! Wél haalt men de pulli uit hun nest, maar als het na kortere of langere tijd blijkt, dat deze dieren een moeilijk of kostbaar menu vereisen of ze toch niet dienstbaar blijken, ontdoet men er zich op een slinkse manier van.

Vijf exemplaren zijn binnengekomen met een of twee riempjes aan de poten, die blijkbaar tenslotte zijn losgeraakt, waardoor de vogels konden ontsnappen. In twee gevallen heeft de brandweer met een magyrusladder zo'n slachtoffer van een antenne en uit een hoge boom moeten halen, waaraan ze verward zaten (of hingen). Overigens kwam die hulp nog te laat, want beide torenvalken hadden de poten dusdanig gebroken, dat ik ze moest afmaken. Dat heb ik trouwens met meerdere moeten doen. Als zulke dieren een ondeskundig menu gehad hebben, resulteerd dit gewoonlijk in vergroeide poten, wat niet meer te herstellen is. Zo zijn er 13 dode exemplaren terecht gekomen bij de erkende preparateur uit onze omgeving, want als men zulke bruikbare kadavers in het vuilnisvat gooit dan heeft er niemand iets aan!

De 67 verweesde stootvogels geven een tamelijk getrouwe afspiegeling van de verhouding, zoals de roofvogels nog in oost-Brabant plegen voor te komen. Het kwantum bestond uit: 30 ransuilen, 23 torenvalken, 10 steenuilen, 3 buizerden en 1 bosuil. Dus geen kerkuilen,boomvalken of haviken erbij!

Onvoorstelbaar, dat in deze tijd van zoveel informatie en publikatie omtrent de geweldige nivellering van ons natuurbezit en de gedurige hekeling van het overdadig gebruik van insekticiden en de pesticiden, deze predatoren nog zo onbarmhartig en zinloos vervolgd en uitgeroeid worden. En dat alleen als gevolg van primitieve begrippen over de funktie van deze kategorie vogels of als uitleving van het oeroude jachtinstinkt.

Grotendeels zijn dit de resultaten van de ontsluiting van onze natuurterreinen, die zo nodig ten gerieve van de rekreatie opengesteld moeten worden. Als onze bevolking daarvoor maar rijp was; in deze schort er echter nog heel wat aan de mentaliteit van een groot gedeelte zgn. "natuurmensen"! Door een paar ringers werd een buizerdhorst gevonden, waarop de drie jongen zaten vastgebonden. Ze werden vanzelfsprekend losgemaakt, geringd en het geval onder de aandacht gebracht van de plaatselijke politie. Na enkele dagen waren ze nóg met ring en al verdwenen. Bandensporen van een auto bewezen, dat dit beslist geen kinderwerk was.

Wat is er nu met deze 67 verweesde stootvogels gebeurd?

Twee ringers uit onze omgeving wisten vier nesten van ransuilen zitten. We hebben bij elk twee even-oude jongen met succes kunnen bijzetten. Zoiets is natuurlijk de beste en veiligste oplossing. Maar deze mogelijkheden zijn natuurlijk beperkt, wat gelegenheid en tijd betreft.

Door gebrek aan plaatsruimte zijn 35 exemplaren overgebracht naar het revalidatie-centrum voor roofvogels in Groot-Ammers van "Vogelbescherming". Laat ons hopen, dat ook deze slachtoffers weer klaar gemaakt kunnen worden voor hun taak in de vrije natuur. Dat is overigens geen eenvoudige zaak. De vliegvaardigheid, de individuele jachtmethode en de natuurlijke schuwheid zijn drie facetten, die gerealiseerd moeten zijn vóór ze in vrijheid gesteld kunnen worden.

Zo wordt een van onze rijkste provincies in zijn natuurbezit stelselmatig ontluisterd! Een wildzangvogeltje in een volière is nog begrijpelijk, zij het dan verboden, maar deze handelingen en vernielingen vallen slechts onder één term: misdadig! Voor deze kategorie vogels in gevangenschap kan geen enkel motief aangevoerd worden; bovendien zijn ze in ons natuurgebied onmisbaar. Hun likwidatie maakt het probleem van ons leefklimaat nog steeds groter. Wie zegt er nog iets over België ?

fr.Simon Deltour.
Eindhoven.

